

7. Паламарчук О. М. Дистанційне навчання дітей дошкільного віку: теорія і практика: монографія. – К.: Видавництво «Літера ЛТД», 2021. – 240 с.
8. Прокопчук О. В. Інформаційно-комунікаційні технології в дошкільній освіті: навч.-метод. посіб. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2020. – 192 с.
9. Саприкіна Т. О. Формування екологічної компетентності дошкільників: навч.-метод. посіб. – Х.: Видавництво «Ранок», 2021. – 160 с.
10. Сухомлинська О. В. Теорія і практика екологічного виховання дошкільників: монографія. – К.: Видавництво «Педагогічна думка», 2017. – 320 с.
11. Яковенко О. М. Екологічне виховання дітей дошкільного віку: навч.-метод. посіб. – К.: Видавництво «Академія», 2018. – 176 с.

Дарина Фарбатюк

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ МУЗИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ З АНГЛІЙСЬКОЇ НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ

Вже багато років як великої популярності набрала англійська музична творчість, саме тому актуальною проблемою сьогодення є правильний і сучасний переклад англійської музичної термінології українською мовою.

Успішність перекладу музикознавчих текстів з англійської мови на українську залежить від знання перекладачем термінологічного апарату музикознавства в цілому.

Потрібно не забувати, що суттєва складність полягає у правильному співвідношенні англомовних і українськомовних термінів, і навпаки. Це пов'язано з практикою мовлення відповідних країн, і не залежить від уміння здійснювати просту заміну термінологічного знаку однієї мови на другу. Також, не слід ігнорувати існування британського і американського варіантів англійської мови, що вносить певну плутанину до стійкої музикознавчої терміносистеми під час перекладу.

Потрібно зауважити, що підібрати еквівалент українською мовою, який би містив в собі потрібну кількість складів, не так просто.

Отже, головною метою перекладів є адекватна передача значення термінів, які позначають поняття відомі кожному освіченому носію мови, а також музикознавцям [1; 3].

Також через тісний зв'язок музикознавства з мистецтвом і через їхню взаємозалежність з'являється потреба в володінні перекладачем певною інформацією з суміжних наук, таких як мистецтвознавство і історія мистецтва. Це надасть можливість без особливих труднощів виявляти,

пов'язані з музикознавством, деталі вихідного тексту, які стосуються інших наукових областей, і перекладати без спотворення тексту.

Обов'язковою умовою під час перекладу є використання ряду прийомів, які сприятливо впливають на якість перекладу, а їх відсутність може призвести до погіршення перекладу термінів, втрати граматичної норми і логічного ходу міркування.

Основними прийомами, які використовують під час перекладу, є калькування, описовий переклад і додавання, лексична трансформація або транскрипція і транслітерація, еквіваленти музичної термінологічної системи [4].

Під час перекладу музикознавчих текстів з'являються також такі труднощі, як поєднання стилів (художнього та наукового) у межах одного тексту, що пов'язано зі ступенем його формалізації та залежить від тієї чи іншої мовної традиції. Таке поєднання призводить до складності передачі інформації описово-емоційним оповіданням, що базується в основному на художньому стилі, оскільки музикознавство поглинає в себе і одночасно розчиняється в мистецтві. Тому такий переклад потребує використання в тексті всілякі стилістичні тропи, чого не існує в науковому стилі.

Потрібно не забувати і про проблеми технічного характеру: форма і зміст, різна ємність мови оригінала і мови перекладу. По-перше це рівна кількість складів в кожному рядку, якщо порівнювати оригінал і його переклад. При невідповідності це може призвести до збільшення або зменшення розміру нот. Тобто, перекладаючи текст, треба слідкувати за тим, щоб музичні і смислові наголоси співпадали.

Адже, як зазначав Солодуб Ю. П.: «Художній текст – це текст основною функцією якого є естетичний вплив на читача чи слухача» [2].

Узагальнюючи все вищезазначене, можна зробити висновок, що написати гарний переклад, який лягає на музику та зберігає зміст, закладений автором, недостатньо, він повинен проспівуватися, литися, народжуватися вільно, без труднощів щодо запам'ятовування чи згадування.

Саме тому переклад є ні чим іншим, як інтерпретацією оригіналу, який, в порівнянні з музикою, має єдину та неповторну «партитуру», яка завжди відкрита для нового читання.

Список використаних джерел

1. Полубоярина І. І. Формування професійної компетенції майбутніх учителів музики в педагогічному коледжі: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Житомир, 2008. 20 с.
2. Українська перекладознавча думка 1920-х – початку 1930-х років : хрестоматія вибраних праць з перекладознавства. Вінниця : Нова Книга, 2011. 504 с.
3. Українська музична термінолексика XVII–XVIII ст. *Мова та її функціонування. Вісник Львівського університету. Серія філологічна.*

Львів, 1995. Вип. 25. С. 45–47.

4. Ковтун О. В. Особливості перекладу англійських авіаційних термінів українською мовою. Соціокультурні та етнолінгвістичні проблеми галузевого перекладу в парадигмі євроінтеграції: матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. (2–3 квітня 2010 р.). Київ: АграрМедіаГруп, 2010. С. 182–186.

Катерина Хрипун

ЗНАЧЕННЯ ВІРТУАЛЬНОЇ ЕКСКУРСІЇ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ХАРЧОВОГО ПРОФІЛЮ

Нині заклади професійно-технічної освіти потребують висококваліфікованих педагогічних працівників. Основні вимоги до даної категорії освітян окреслює Тетяна Герлянд: «...здатні до ефективної професійної роботи за фахом, володіють здатністю вирішувати проблеми, в тому числі професійні, що виникають в реальних ситуаціях діяльності з використанням знань, життєвого і професійного досвіду, відчувають необхідність у постійному професійному зростанні. Цілком очевидно, що вказані якості повинні ґрунтуватися на професійній компетентності майбутніх фахівців, яка передбачає наявність особистого творчого потенціалу, глибокого розуміння виробничо-педагогічних явищ [2, с. 38].

Серед українських науковців проблемам модернізації вищої професійної освіти, підвищення якості професійної підготовки майбутніх спеціалістів приділено увагу в роботах: А. Алексюка, В. Безпалька, С. Вітвицької, О. Дубасенюк, Н. Дубової, І. Каньковського, М. Цирельчука та ін.

З метою успішного освоєння дисциплін в такій ситуації викладачеві самостійно доводиться шукати різноманітні шляхи вирішення даної проблеми. Цілком природно, що альтернативою стає відвідування підприємств харчової галузі.

Виробничі екскурсії – це одна з продуктивних форм роботи зі здобувачами професійної освіти харчового профілю [4]. Вони мають велике освітнє та виховне значення, оскільки слугують формою наочного ознайомлення студентів з обладнанням і технологією, організацією виробництва, змістом праці, умовами праці тощо.

Під час проведення екскурсій, як правило, ставлять такі цілі:

- ознайомитись з інноваційними технологічними процесами, новітнім обладнанням;
- вивчення роботи технологічних пристроїв в умовах виробництва;
- усвідомлення необхідності отримання нових знань для подальшої роботи за фахом;